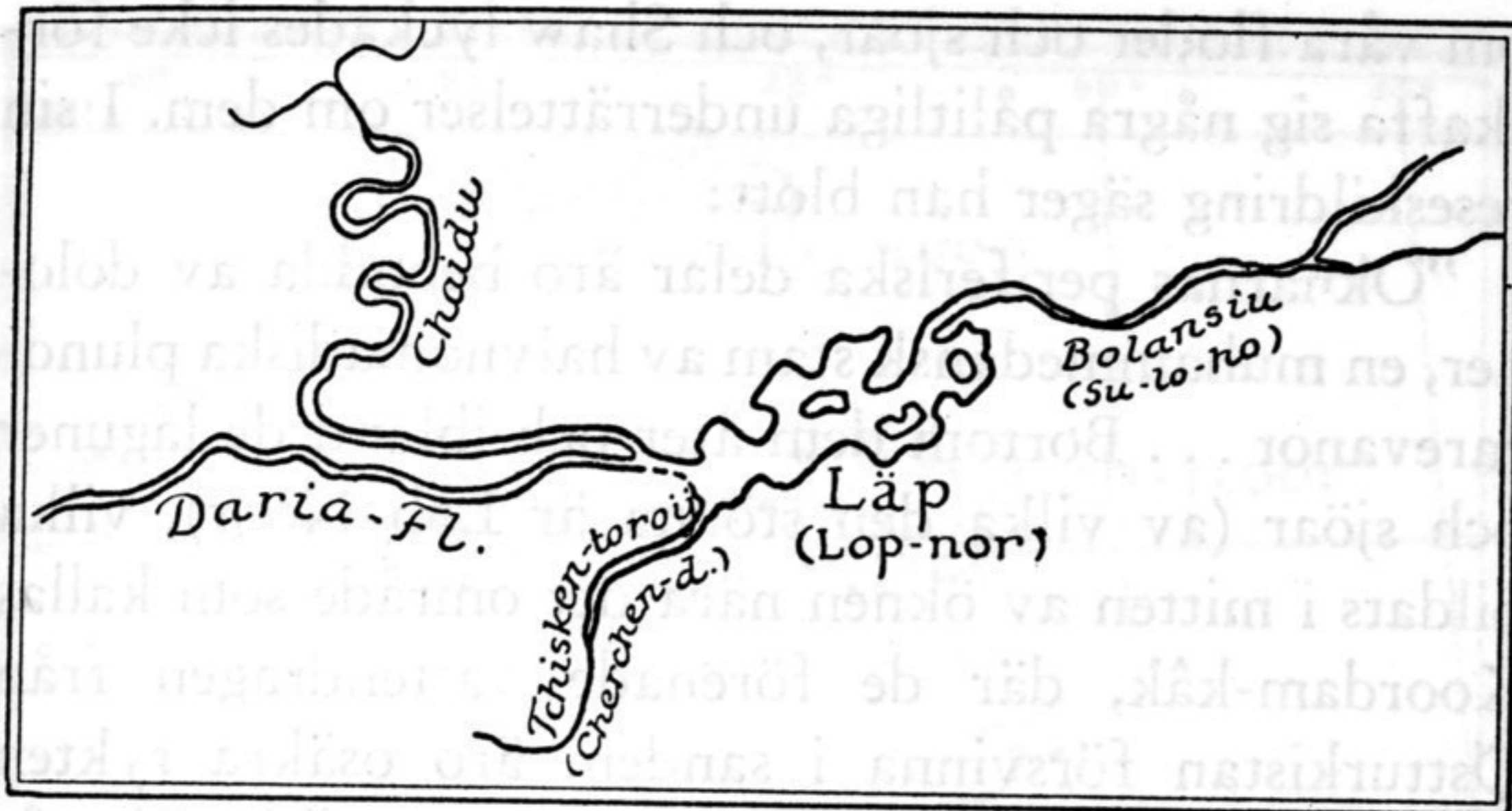


## DEN VANDRANDE SJÖN



Lop-nor och dess tillflöden på löjtnant Gustaf Renats karta, Stockholm, 1733. Liksom på de kinesiska kartorna är sjön förlagd till öknens norra del. Su-lo-ho troddes mynna ut i Lop-nors östra del.

sentligt är hans framställning av Lop-nor och dess floder riktig, utom det att han också låter Su-lo-ho höra till detta hydrografiska system. Han låter den slingrande Chaidu förena sig med Tarim och tillsammans med denna flod gå ut i sjön, vilken han kallar Löp en försämring av Marco Polos nära femhundra år äldre Lop.

Samma år som Renats karta, eller 1733, utkom i Paris d'Anvilles, på jesuiternas i Kina forskningar grundade stora karta över det inre Asien. Hans framställning av flodsystemet och Lop-nor är vida sämre än Renats, som hämtat sitt material från dsungariska källor.

Ännu i 140 år förblir sedan Lop-nor en olöst gåta. Då engelsmannen Robert Shaw år 1870 hemkom från sin förtjänstfulla resa till västra delen av Östturkistan, hade man i Europa mycket grumliga föreställningar